

*Nuværende affattelse af lovens §§ 9 og 9 a,
33 og 34.*

300 kr., anses virksomhed i alle tilfælde alene for drevet i den i § 35, stk. 1, omhandlede kommune, og det samme gælder, såfremt ingen anden kommune efter foranstående bestemmelser kan komme i betragtning.

§ 34. Anses efter § 33, stk. 3, virksomhed for drevet i flere kommuner, fordeles — medmindre de berettigede kommuner træffer anden aftale — den i § 33, stk. 2, nævnte andel af indkomstskatten m. v. mellem kommunerne i det forhold, hvori nettoindtægten må anses for at være faldet i disse.

Stk. 2. Kan nettoindtægten i de enkelte kommuner ikke umiddelbart udledes af regnskabet, anses nettoindtægten som regel for at falde i disse i forhold til summen af de lønninger, herunder også tantiemer og overskudsandele, som i det sidst forløbne regnskabsår er blevet udbetalt til de ved virksomheden i hver af de pågældende kommuner beskæftigede personer, dog således at ingen lønning beregnes med et større beløb end 20.000 kr.; vedrører virksomheden fast ejendom, der er beliggende i flere kommuner, fordeles nettoindtægten herfra dog som regel i forhold til ejendomsværdierne i de pågældende kommuner, og med hensyn til forsikringsforetagender anses nettoindtægten som regel for at falde i de enkelte kommuner i samme forhold som bruttopræmieindtægten.

Stk. 3. Dersom ingen af de nævnte fordelingsregler er anvendelige, og der ikke imellem kommunerne kan opnås enighed om fordelingen, fastsætter indenrigsministeren, i hvilket forhold nettoindtægten skal anses for at være faldet i de enkelte kommuner.

*Foreslået affattelse af lovens §§ 9, 33 og 34
(§ 9 a ophæves).*

Ændringerne i §§ 33 og 34 kursiveret.

1.000 kr., anses virksomhed i alle tilfælde alene for drevet i den i § 35, stk. 1, omhandlede kommune, og det samme gælder, såfremt ingen anden kommune efter foranstående bestemmelser kan komme i betragtning.

§ 34. Anses efter § 33, stk. 3, virksomhed for drevet i flere kommuner, fordeles — medmindre de berettigede kommuner træffer anden aftale — den i § 33, stk. 2, nævnte andel af indkomstskatten m. v. mellem kommunerne i det forhold, hvori nettoindtægten må anses for at være faldet i disse.

Stk. 2. Kan nettoindtægten i de enkelte kommuner ikke umiddelbart udledes af regnskabet, anses nettoindtægten som regel for at falde i disse i forhold til summen af de lønninger, herunder også tantiemer og overskudsandele, som i det sidst forløbne regnskabsår er blevet udbetalt til de ved virksomheden i hver af de pågældende kommuner beskæftigede personer, dog således at ingen lønning beregnes med et større beløb end 30.000 kr.; vedrører virksomheden fast ejendom, der er beliggende i flere kommuner, fordeles nettoindtægten herfra dog som regel i forhold til ejendomsværdierne i de pågældende kommuner, og med hensyn til forsikringsforetagender anses nettoindtægten som regel for at falde i de enkelte kommuner i samme forhold som bruttopræmieindtægten.

Stk. 3. Dersom ingen af de nævnte fordelingsregler er anvendelige, og der ikke imellem kommunerne kan opnås enighed om fordelingen, fastsætter indenrigsministeren, i hvilket forhold nettoindtægten skal anses for at være faldet i de enkelte kommuner.